

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 15. februar 2011 truffet vedtak i

Sak nr: 79/10 (arkivnr: 201000528-18)

Saken gjelder: Klage fra A på tingrettsdommer B ved X tingrett.

Utvalgsmedlemmer: Unni Sandbukt (leder)
Randi Grøndalen
Bjørn Halvor Wikasteen
Halvor Kjølstad
Björg Tørresdal

Bjørn Halvor Wikasteen møtte som varamedlem for Jeppe Normann, som hadde forfall.

Offentlighet: I medhold av offentleglova § 13, jf. forvaltningsloven § 13, er klagerens navn unntatt fra offentlighet. For øvrig er vedtaket offentlig, jf. offentleglova § 3.

Vedtak: Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.

Innledning:

Ved brev av 4. august 2010 har A inngitt klage på tingrettsdommer B ved X tingrett. Klagen gjelder dommeratferd.

Klagen er forelagt tingrettsdommer B som ved brev av 30. august 2010 har avgitt uttalelse. Utvalget har videre innhentet uttalelse fra advokat C og advokat D. Konstituert sorenskriver E ved X tingrett er orientert om klagen. Hun har i brev av 31. august 2010 uttalt at hun ikke har supplerende bemerkninger til uttalelsen fra tingrettsdommer B.

Saksfremstilling:

Klagen er knyttet til en sak om samvær etter barneloven anlagt ved X tingrett, hvor A var saksøkt part.

Saken ble overført til tingrettsdommer B's portefølje i november 2009. Saksforberedende rettsmøte ble holdt 13. april 2010. I rettsmøtet ble hovedforhandling berammet til 5. og 6. mai 2010.

Kort tid før hovedforhandlingen opplyste partene til tingrettsdommer B at de ønsket å forlike saken. Under rettsmøtet 5. mai 2010 ble punktene i utkastet til rettsforlik diskutert, og partene oppnådde enighet.

Saken ble deretter hevet som forlikt.

Klager – A – har i hovedsak vist til følgende:

”Hendelsene skjedde i forbindelse med at jeg ønsket en ny sakkyndig i saken. Dette fordi jeg opplevde svekket tillit til sakkyndig blandt annet fordi han ikke ville snakke med meg om hvorfor jeg var bekymret vedrørende fars omsorgsevne, voldsbruk og rusmisbruk. Dommeren uttalte i forbindelse med dette at hun ikke hadde tro på at jeg stolte på noen sakkyndig i det hele tatt. Hun vedtok dermed at jeg ikke kunne få ny sakkyndig i saken. Dommeren uttalte også høyt i X tingrett foran far og fars advokat at hun anbefalte meg å finne meg noen å snakke med for å legge vonde hendelser bak meg. Dette opplevdes som svært krenkende spesielt på bakgrunn av at dommeren var kjent med at far har utsatt både meg og min sønn for fysisk og psykisk vold. Hun var også kjent med at jeg har gått i flere år til samtaler ved X Krisesenter for å lære meg å leve med det å ha blitt utsatt for psykisk og fysisk vold.

Jeg ble gjort oppmerksom på at jeg hadde liten mulighet til å nå fram med mitt ønske om fortsatt tilsyn under samvær mellom far og sønn av min advokat og av jussprofessor F Dette blant annet fordi dommeren bestemte at vi skulle gå til hovedforhandling uten ny sakkyndig. Jeg inngikk derfor motvillig et forlik.

Under forlikprosessen uttalte dommeren at hun mente at jeg ville gjøre sønnen min svært glad dersom jeg reiste hjem til far på besøk for å drikke kaffe og prate med han. Jeg opplevde med dette at dommeren viste svært lite innsikt i hvordan relasjoner med fysisk og psykisk vold kan arte seg. Jeg opplevde det krenkende at hun brukte sønnen min for å presse min samvittighet til å gjøre noe som jeg vet er svært skadelig både for meg og min sønn.

Etter at forlikprosessen var over avslutter dommeren med å si at hun tror at gutten kommer til å få det kjempefint hos far under samvær. Dette uttales uten å stille

spørsmålstegn ved tidligere atferd og hvorvidt dette er trygt for gutten. Hun vender seg så tydelig mot meg og siterer et graverende eksempel fra en annen sak som i utgangspunktet ikke hadde noe med vår sak å gjøre. Denne saken som hun snakker om dreier seg om en kvinne som hadde vært redd for sin eksmann. Hun hadde også inngått et forlik, men hun hadde ikke fulgt forliket av ukjente årsaker. Denne kvinnens sak hadde på nytt kommet opp i tingretten og hun hadde mistet daglig omsorg for barnet sitt. Far hadde i dette tilfellet blitt tildelt omsorgen. Dette eksemplet ble direkte rettet mot meg og jeg opplevde det som direkte trussel om å frata meg omsorgen for sønnen min.

Dommer B har i løpet av rettsforberedende og hovedforhandling uttalt at jeg trenger noen å snakke med for å bearbeide mine vonde opplevelser, at jeg ikke stoler på noen sakkyndig, at jeg bør besøke noen som har utsatt meg og mitt barn for fysisk og psykisk vold og hun hentyder sterkt ved hjelp av et eksempel at jeg ikke kommer til å følge et forlik som jeg har skrevet under på. Alt dette gjør i full offentlighet uten å ha snakket med meg og uten å kjenne hvem jeg er.

Jeg har på bakgrunn av dette som jeg opplever som grove overtramp fra Dommer B sin side fått en svekket tillit til Norsk Rettsvesen.”

Innklagede – tingrettsdommer B – har vist til følgende:

”For at Tilsynsutvalget skal kunne danne seg en oppfatning av konflikten mellom partene i saken, synes det hensiktsmessig å gå litt inn i sakens fakta.

Den fysiske og psykiske volden som anføres i saken er tidfestet til svangerskapet og noen måneder etter fødselen, 11. desember 2004, inntil mor tok opphold på X krisesenter. Så vidt jeg kan huske var det ikke behov for legehjelp, og forholdet ble ikke politianmeldt. Mor har senere aldri hatt direkte kontakt med far, heller ikke pr. telefon. Far fremholdt i flere rettsmøter at de måtte snakke sammen av hensyn til [...], men dette ble avvist av mor.

Saken gjelder tvist mellom tidligere ektefeller om fars samvær med [...]. Spørsmålet har vært behandlet av X tingrett to ganger, første gang i 2006 2007. Psykolog G var da oppnevnt som sakkyndig og avga utredningsrapport 15. november 2006. Under hovedforhandlingen 9. mars 2007 ble det inngått rettsforlik, bl.a. om at far og sønn skulle ha samvær under tilsyn 5 timer pr. uke. Barnets mormor skulle være tilsynsperson. Ved brev av 1. desember 2008 varslet mors prosessfullmektig av samværet ville bli begrenset til 5 timer annenhver uke fordi sønnen skulle ha vist at han var utrygg sammen med far.

Stevning i sak [...] ble inngitt 23. desember 2008 fra fars prosessfullmektig, advokat C. I tilsvaret fra mors prosessfullmektig, advokat D påpekes at det anses å være behov for sakkyndig i saken og at det ønskes en sakkyndig som ikke tidligere har hatt befatning med saken. Psykolog H ble oppnevnt. Partene var enige om behandling etter barneloven § 61 første ledd nr. 1. Det ble avholdt saksforberedende møte 11. mars 2009, der partene ble enige om at samværet skulle fortsette med 5 timer annenhver uke med mormor som tilsynsperson.

Saken ble overført til min portefølje i november 2009, jf brev av 24. november 2009, vedlegg 1.

Saksforberedende møte ble holdt 27. november 2009, jf rettsbok 27. november 2009, vedlegg 2.

I prosesskriv av 8. mars 2010 fra advokat D ble det uttrykt misnøye over at samvær

med den sakkyndige som observatør ikke hadde blitt gjennomført i den grad rettsforliket tilsa. Prosesskrivet ble meddelt den sakkyndige. Psykolog H's uttalte seg i brev av 16. mars 2010, vedlegg 3. Rettens brev av 19. mars, vedlegg 3A.

Ved prosesskriv av 26. mars 2010 fra advokat D fremgår at mor ikke ønsket at psykolog H skulle fortsette som sakkyndig. Det er bl.a. anført:

"Mor er videre av den oppfatning at hennes opplevelser under samlivet med far ikke blir tillagt vekt. Heller ikke de erfaringer hun har gjort ifm det samværet som har funnet sted over flere år, og [...] reaksjoner på dette. Hun har heller ikke fått anledning til å forklare den sakkyndige hva hun mener er best for [...], om livet hun og [...] har hatt siden samlivsbruddet, og hva som gjør at hun fortsatt ikke er trygg på far og ikke stoler på ham. Mor opplever at den sakkyndige i flere sammenhenger står på fars side og fremmer hans synspunkter, og dermed ikke lenger har den objektivitet som kreves.

Den sakkyndige har, til tross for langt færre observasjoner enn forutsatt, ingen inngående samtale med mor, og tilsynelatende liten vektlegging av forhistorien og fars håndtering av denne, trukket en konklusjon hvor han mener at dagens ordning må utvides. Det er vanskelig for mor å ha tillit til at dette er en vurdering som ivaretar [...] beste."

Saksforberedende møte ble holdt 13. april 2010, jf. kopi av rettsboken, vedlegg 4. Begrunnelsen for ikke å oppnevne ny sakkyndig fremgår av rettsboken. Jeg gjør alltid utførlige notater i forbindelse med slike rettsmøter. Notatene ble makulert etter at saken ble hevet. Jeg kan ikke erindre at jeg skal ha sagt at jeg ikke hadde tro på at mor stolte på noen sakkyndig i det hele tatt, heller ikke at jeg anbefalte henne å finne noen å snakke med for å legge de vonde hendelsene bak seg.

I familiesaker som behandles etter barneloven § 61 første ledd nr. 1 kommer retten forholdsvis nært inn på partene. Dersom jeg har krenket mor med noen uttalelser i rettsmøtet den 13. april 2010, beklager jeg dette.

Hovedforhandling ble berammet til 5. og 6. mai 2010, jf. Rettsbok, vedlegg 5. Så vidt jeg husker ble jeg kontaktet av en eller begge prosessfullmektigene før hovedforhandlingen og ble gjort kjent med at de ønsket å forlike saken, og jeg hadde fått tilsendt utkast til rettsforlik. Under rettsmøtet ble punktene drøftet og justert inntil man oppnådde enighet.

Min uttalelse om at [...] ville bli svært glad hvis mor kom på besøk under samvær med far knytter seg til rettsforlikets pkt. 10. Min tanke var at mor kunne være med denne personen for å se hvordan sønnen hadde det i fars bolig. Jeg hadde ingen tanker om at dette kunne krenke mor.

Bakgrunnen for at jeg nevnte en sak som endte med at den daglige omsorgen ble overført til far, var at mor under forhandlingene virket oppgitt og lite engasjert. Jeg ønsket derfor å orientere henne om domstolens syn på barns rett til samvær med begge foreldrene, og hva som i verste fall kunne skje.

Jeg innser nå at uttalelsen kunne tolkes slik mor gjorde. Det var ikke min mening der og da at mor ikke kom til å følge forliket.

Jeg beklager at jeg nevnte eksemplet og synes det er trist at A har fått svekket sin tillit til norsk rettsvesen på grunn av min opptreden i retten."

Prosessfullmektig – advokat C – har i hovedsak uttalt følgende:

”Min klient er ikke enig i innholdet i klagen. Jeg deler hans syn. Jeg mener dommer B har behandlet saken på en korrekt og faglig uangripelig måte. Det er heller ikke grunn til å kritisere den oppnevnte psykologiske sakkyndig for hans arbeid og vurderinger i saken.

Partene i saken har vært sterkt uenige om sakens faktum. Det er imidlertid hevet over tvil at sønnen [...], f. [...] har fått et godt forhold til faren gjennom de samvær som har funnet sted hittil. Det er derfor ikke påfallende at dommer B i rettsmøtet 05.05.2010 anbefalte fortsatt samvær.

Jeg finner det heller ikke påfallende at dommeren nevnte muligheten for at mor kunne miste omsorgen for gutten hvis mor saboterer fortsatt samvær. Jeg viser til Høyesteretts praksis på dette området.”

Prosessfullmektig – advokat D – har i hovedsak uttalt følgende:

”Jeg er av den oppfatning at det hadde vært riktig å oppnevne en ny sakkyndig i denne saken, da psykolog H, ikke hadde utført de arbeidsoppgaver som fremkom av hans mandat. Det vises til undertegnede prosesskrift av 26.03.2010, se vedlegg nr 1. Jeg insisterte imidlertid ikke på dette, da de observasjoner som var gjort under samvær tilsa at den eneste riktig løsning var å forlikes om en samværsordning. En ny sakkyndig burde imidlertid ha utført de punkter i mandatet som ikke var foretatt av psykolog H. Dette slik at mor hadde opplevd å bli tatt på alvor, og deretter fortsatt hatt tillitt til det norske rettssystemet.

Det medfører riktighet at tingrettsdommer B uttalte at mor burde få bistand til å håndtere sine følelser og mistillit til far, etter opplevelsene under deres samliv. Det er vanskelig å huske nøyaktig hvordan ordene falt, men min klient uttrykte ovenfor meg etter rettsmøte at hun opplevde dette svært krenkende. Jeg mener at det er viktig å være forsiktig i forhold til slike uttalelser, og særlig i saker hvor det er fremsatt påstander om psykisk og fysisk vold. Min klient har opplyst at far under deres samliv stadig beskyldte henne for å være psykisk syk og i behov for psykiatrisk behandling, og da oppleves det vondt at dette nærmest blir bekreftet av en dommer i fars nærvær.

I den ideelle verden er det selvsagt til barnets beste at far og mor er venner, og kan omgås på en hyggelig måte etter et samlivsbrudd. I saker hvor det er vold inne i bildet, stiller det seg annerledes. Mitt inntrykk av far etter flere rettsmøter samsvarer i stor grad med de opplysninger mor har gitt om ham, og jeg har ingen grunn til å betvile at han både har utøvd psykisk og fysisk vold. I tillegg er frykt en subjektiv opplevelse, som kan være reell for den det gjelder, selv om andre kan mene at det ikke finnes objektive holderpunkter for frykten. Jeg mener derfor at det var uklokt av tingrettsdommer B å uttale at mor burde ha omgang med far for å glede sin sønn. Dette medfører at mor opplever at hun verken blir trodd eller forstått.

Det er vanlig at dommeren etter et forlik i en barnefordelingssak sier noen velvalgte ord til partene. Jeg har imidlertid ikke tidligere opplevd at det kun gis formaninger til en part, slik tingrettsdommer B gjorde i denne saken. Formaningene bør uansett fordeles likt mellom partene. I tillegg synes jeg tingrettsdommer B gikk for langt når hun med henvisning til rettspraksis antydte at barnets faste bosted kunne bli flyttet til far, dersom mor ikke etterlevde forliket. Selv om far er ansett kvalifisert til en samværsordning, er det noe helt annet å ha barnet boende fast hos seg. Jeg er av den klare oppfatning at det hefter forhold ved far som gjør at det aldri kan anses å være til barnets beste å bo fast hos ham. Jeg viser herunder til at den forrige sakkyndige i saken anbefalte samvær under tilsyn i 11/2 år, da saken var for retten første gang i 2006. Jeg har vanskelig for å forstå at tingrettsdommer B skulle være av den oppfatning at fast bosted hos far ville ivareta barnets beste, og da er det uakseptabelt å fremsette et slikt "skrekkszenario".

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf. domstoloven § 238 andre ledd, andre setning.

Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf. domstoloven § 236 første ledd. Tilsynsutvalget kan også i tilknytning til en konkret sak gi uttalelse om hva som er god dommerskikk, uten at dommeren ilegges disiplinærtiltak i form av kritikk eller advarsel, jf § 236 tredje ledd

Det følger av domstoloven § 237 fjerde ledd at ”Dommeren må klages inn for Tilsynsutvalget innen tre måneder etter at forholdet som er grunnlag for klagen fant sted, eller etter at klageren ble kjent med eller burde vært kjent med dette forholdet”. Imidlertid gir samme bestemmelse utvalget anledning til å ta en disiplinærsak opp til behandling etter en vurdering på fritt grunnlag, forutsatt at det ikke er gått mer enn ett år siden forholdet fant sted.

De forhold som A bygger klagen på, er knyttet til et saksforberedende rettsmøte 13. april 2010 og til et rettsmøte 5. mai 2010, hvor partene inngikk rettsforlik.

Klagen er datert 4. august 2010. Den delen av klagen som knytter seg til dommerens opptreden under det første rettsmøtet er derfor fremsatt for sent i forhold til fristen på tre måneder. Tilsynsutvalget finner imidlertid at også denne del av klagen bør tas til behandling, slik at dommerens opptreden i det saksforberedende rettsmøtet undergis vurdering. De påklagede forhold har en indre sammenheng, de er likeartede og knytter seg til samme sak, og det saksforberedende møtet ligger nært i tid forut for rettsmøtet 5. mai 2010. Det fremstår naturlig å vurdere dommerens opptreden i de to rettsmøtene samlet.

Det fremgår av lovforarbeidene jf. NOU 1999: 19 side 325 flg, særlig side 326 første spalte at Tilsynsutvalget forutsettes å kunne behandle ”uhøvisk eller utilbørlig” atferd fra dommerens side. Det uttales blant annet at:

”Dette innebærer bl.a. at grov, ubehøvlet opptreden fra en dommers side i et rettsmøte vil kunne gjøres til gjenstand for disiplinær forfølgning. Det samme må gjelde (andre) utslag av slett møteledelse.... Videre må bruk av unødvendig sterke ord og uttrykk i rettslige avgjørelser kunne føre til disiplinærtiltak, når de ord/uttrykk som er brukt er egnet til å virke klart sårende eller infamerende.”

Forarbeidenes anvisninger knyttet til ord og uttrykk i avgjørelser, vil også komme til anvendelse på uttalelser som dommeren fremsetter i rettsmøter.

Det følger av dette at klagerens anførsler om at tingrettsdommer B kom med krenkende uttalelser til henne under rettsmøtene 13. april og 5. mai 2010, kan behandles av Tilsynsutvalget.

Saken gjelder spørsmål om dommeren med de konkret angitte uttalelser har opptrådt i strid med god dommerskikk. God dommerskikk har å gjøre med hvordan en dommer utfører sine oppgaver. Herunder vil dommerens opptreden i retten være gjenstand for vurdering,

og i den forbindelse kan spørsmål om opptreden overfor parter være av betydning, jf kommentaren til domstolloven § 236 første ledd, jf Ot prp nr 44 (2000-2001) side 199.

Tilsynsutvalget vil først ta stilling til hva tingrettsdommer B faktisk uttalte i rettsmøtene, før utvalget vurderer uttalelsene i forhold til normene for god dommerskikk.

A har anført at tingrettsdommer B i rettsmøtet 13. april 2010 uttalte at hun ikke hadde tro på at hun stolte på en sakkyndig i det hele tatt. Videre anbefalte hun henne å finne noen å snakke med for å legge de vonde hendelsene bak seg. Dette uttalte hun så høyt at motparten og hans advokat hørte det. Tingrettsdommer B har uttalt at hun ikke kan erindre å ha uttalt dette. Advokat C har ikke kommentert dette i sin uttalelse, mens klagers prosessfullmektig, advokat D bekrefter at dommeren anbefalte A å søke bistand for å håndtere følelsene overfor motparten. Hun uttaler videre at A etter rettsmøtet sa at hun opplevde dette som krenkende. Advokat D har ikke kommentert spørsmålet om tingrettsdommeren også kom med uttalelser angående A's generelle tillit til sakkyndige.

Tilsynsutvalget finner det godtgjort at tingrettsdommer B i rettsmøtet kom med anbefalinger til A om å søke bistand for å få hjelp til å legge vonde hendelser bak seg. Tilsynsutvalget finner det imidlertid ikke godtgjort at dommeren kom med uttalelser knyttet til klagers generelle tillit til sakkyndige.

Når det gjelder dommerens opptreden i rettsmøtet 5. mai 2010, legger Tilsynsutvalget til grunn at tingrettsdommer B uttalte til A under forliksforhandlingene at sønnen ville bli svært glad dersom moren kom på besøk til far. Utvalget legger videre til grunn at dommeren henvendte seg til A etter at rettsforliket var inngått, og minnet henne om viktigheten av å bidra til gjennomføringen av samværet. Utvalget legger til grunn at hun i den forbindelse viste til en sak hvor daglig omsorg ble overført til far etter at moren ikke hadde bidratt til gjennomføringen av samværet mellom barnet og far.

Med dette som bakgrunn skal Tilsynsutvalget vurdere hvorvidt de aktuelle uttalelsene fra tingrettsdommer B er i strid med normene for god dommerskikk.

Tilsynsutvalget tar først stilling til uttalelsen fra B i rettsmøtet 13. april 2010.

Utvalget finner rådet om å søke bistand unødvendig og egnet til å virke sårende. Uttalelsen fremkom i et rettsmøte i en sak om samvær og knyttet seg til anført voldsbruk fra barnets far. Dette rådet kunne oppfattes som en kritikk av A's væremåte og håndtering av sine problemer.

Særlig på bakgrunn av dommerens kjennskap til saken burde hun forstått at dette kunne oppleves krenkende. Dommeren må i slike saker ta høyde for at en forelder er sårbar og har et vanskelig forhold til motparten, og at uttalelser som direkte knytter seg til partens personlige forhold kan oppfattes respektløst og lite innsiktsfullt.

Tilsynsutvalget går deretter over til å vurdere uttalelsene i rettsmøtet 5. mai 2010.

Etter Tilsynsutvalgets vurdering tilsa særlig anførslene om voldsbruk fra farens side at dommeren burde unnlatt å initiere besøk hos far. Dommeren var ikke tilstrekkelig varsom. Uttalelsen var i sin sammenheng uheldig og kunne oppfattes som manglende forståelse for A's følelser

Når det gjelder dommerens uttalelser i etterkant av rettsforliket, er Tilsynsutvalget av den oppfatning at også dette ble gjort på en uheldig måte.

En uttalelse med formål å understreke viktigheten av å innrette seg etter et forlik forutsetter at uttalelsen fremstår som balansert og henvendt til begge parter. Dersom uttalelsen retter seg mot kun én av partene, vil dette kunne oppleves partisk og negativt og sette viljen til å etterleve forliket på prøve, særlig hvor en slik uttalelse blir fremsatt i nærvær av motparten. Utvalget finner videre at sakens konkrete opplysninger tilsa at dommeren burde vært særlig forsiktig med å vise til muligheten for at den daglige omsorgen kan bli overført til far.

Dommeren plikter å gjøre partene kjent med virkningene av et rettsforlik. Det kan i den sammenheng også være på sin plass at dommeren eksemplifiserer hva som kan bli konsekvensen i en sak etter barneloven dersom forliket ikke etterleves. Også dette krever imidlertid et nøytralt og generelt formidlet budskap. Konkret blir det gjerne hva som kan bli konsekvensen dersom omsorgsforeldren ikke bidrar til gjennomføring av fastsatt samvær. Slik saken stod, var det naturlig at mor følte dette adressert til seg.

En dommer bør generelt ikke gi ”råd og vink” utover det som hører til prosessveiledningen- og ledelsen, ikke si mer enn det som er saklig nødvendig, og vise stor forsiktighet og beherskelse i forhold til å gi uttrykk for personlige meninger.

Det kan imidlertid by på utfordringer for dommeren å balansere sine uttalelser slik at begge parter opplever det nøytralt, i en situasjon hvor dommeren er forventet å ha en særlig aktiv rolle, men hvor også partene er sterkt uenige om faktum og partenes følelser er sterke. I saksforberedende møter og forliksforhandlinger i barnesaker er rammene gjerne mer uformelle enn i hovedforhandling, og dommeren kommer tett inn på parter i sterk konflikt. Dommeren har et relativt vidt spillerom mht valg av virkemidler og spørsmål med sikte på å komme frem til en løsning til barnets beste. Innenfor dette spillerommet er det ikke alltid til å unngå at en part kan føle seg krenket, uten at det berettiger til kritikk.

Tilsynsutvalget har forståelse for at A opplevde dommerens uttalelser som krenkende. Dommeren burde enten unnlatt uttalelsene eller formidlet sitt budskap på en annen måte. Uttalelsene var unødvendige og lite skjønnsomme.

Når det gjelder spørsmålet om tingrettsdommer Bs atferd kvalifiserer for disiplinærtiltak, har utvalget delt seg.

Et flertall bestående av medlemmene Sandbukt, Grøndalen og Wikasteen har etter en samlet vurdering kommet til at dommerens atferd ikke er av en så klanderverdig karakter at det bør føre til disiplinærtiltak. Det er ikke enhver form for uheldig dommeradferd som skal føre til disiplinærreaksjoner. Dette er reservert de tilfelle hvor dommeren har utvist kritikkverdig adferd utover en viss terskel, og flertallet finner at terskelen i dette tilfellet ikke er overtrådt.

Utvalgets mindretall bestående av medlemmene Tørresdal og Kjølstad, finner ut fra en samlet vurdering av de kritikkverdige forholdene at det er grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak i form av kritikk.

I samsvar med flertallets konklusjon er det ikke grunnlag for å reagere med disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt

vedtak:

Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.